

عنوان مقاله:

تعیین محدوده آسایش حرارتی در شرایط آب و هوای سرد و بررسی تطبیقی با بافت موجود، مطالعه موردی شهر تبریز

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

المیرا گل محمدی - کارشناس ارشد معماری گرایش معماری

خلاصه مقاله:

طراحی اقلیمی شناخت عوامل اقلیمی تا آنجا که با آسایش انسان رابطه برقرار میکند، نتیجه عواملی چون تابش آفتاب، دما، رطوبت هوا، وزش باد و میزان بارندگی است که با توجه به اهداف طراحی اقلیمی در هر منطقه آب و هوایی و پیش بینی مواردی در جهت تحقق بخشیدن به این اهداف موجب سازگاری و هماهنگی ساختمان ها با شرایط اقلیمی می شود. با توجه به وجود اقلیم های متنوع در ایران، طراحی معماری باید با توجه به شرایط اقلیمی انجام شود؛ این به ویژه در شرایطی که شرایط حرارتی بحرانی باشد اهمیت بیشتری داشته و به مهمترین چالش ذهنی معمار تبدیل می شود. اقلیم سرد یکی از اقلیم های مهمی است که به طراحی خاص نیاز دارد. در این اقلیم فصل تابستان بسیار کوتاه بوده و در بیشتر زمانها دمای محیط در زیر محدوده آسایش قرار دارد. مهمترین مساله، گرمایش است، زیرا بیشتر زمانها، به افزایش دما تا محدوده آسایش نیاز است. در این راستا با توجه به گستردگی اقلیم سرد و خشک در نیمکره شمالی و نیز کشور عزیزمان ایران، توجه به طراحی بناها و کالبد شهرهای اقلیم سرد و خشک در نیمکره شمالی و نیز می روند، می تواند بخش عمده ای از مصرف و در نتیجه کاهش آلودگی های ناشی از مصرف آن ها را تقلیل دهد. با توجه به این عوامل در این پژوهش سعی شده است آسایش، یا عدم آسایش انسان بر اساس مدلها و شاخصهای زیست اقلیمی اولگی و مدل گیونی با استفاده از شناسنامه ی آماری ایستگاه هواشناسی سینوپتیک شهر تبریز طی 15 سال گذشته ارزیابی گردد و با بررسی چند نمونه موردی از ساختمان های بومی شهر تبریز به مقایسه نتایج بدست آمده پرداخته و به این سیوال پاسخ خواهیم داد که آیا ساختمان های بومی بر اساس اصول اقلیمی ساخته شده اند

کلمات کلیدی:

شاخص زیست اقلیمی اولگی، شاخص زیست اقلیمی گیونی، آسایش حرارتی، ساختمان بومی، شهر تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/736045>

